

ΙΩΣΗΦ ΤΣΑΪΜΠΕΡΛΑΙΝ

Ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἡ ἡμετέρα πόλις ζοῖζει τὸν ἐπιφανῆ ἄγγλον πολιτικὸν καὶ ρήτορα κ. Ἰωσήφ Τσαΐμπερλαιν, μετὰ τῆς ἀδελφῆς, τοῦ υἱοῦ καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ καὶ τοῦ φίλου καὶ θαυμάτου του, ἐκ τῶν ἐπιφανῶν ὁ ὡσαύτως μελὼν τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, κ. Κόλλινγκ. Ὁ κ. Τσαΐμπερλαιν πάντοτε παρέστη ἐν γλωσσῇ συνηγὸς τῶν ἐλληνικῶν δικαιωμάτων ἐν τῇ ἀγγλικῇ βουλῇ καὶ ἐσχάτως ὅτε ἦτο ὑπουργὸς ὑπὸ τὸν Γλάδστον αὐτὸς κυρίως ἀνέβαστο κατὰ τῶν διαίων μέτρων, ἅτινα ἐγαλκάζοντο ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος. Ὁ ἐντιμώτατος, ὡς καλεῖται παρὰ τῶν ἄγγλων, Ἰωσήφ Τσαΐμπερλαιν ἄγει τὸ πανθηκιστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἐγεννήθη ἐν Λονδῶν καὶ ἀνατράφη ἐν τῇ θρησκευτικῇ κοινότητι τῶν Οὐνιτωριανῶν. Κατέγεται ἐξ ἀρχαίας οἰκογενείας Ἀσσυμφορῶν (Nonconformists) μεσαίας τάξεως, καὶ πολλοὶ τῶν προγόνων του ὑπέστησαν διωγμούς κατὰ τὸν 17. αἰῶνα διὰ τὰς θρησκευτικὰς ἰδέας. Μετὰ τὴν ἀποπαράτῃσιν τῶν σπουδῶν του, μετέβη εἰς τὰ διοικητικὰ καὶ καταστήματα τοῦ πατρὸς του, ἀποσυρθέντος πανοικειῖ εἰς Βιρμινγ'μην.

Ἄλλ' ἐπιθυμῶν ν' ἀφιερώσῃ τὴν ζωὴν του εἰς τὰ κοινὰ πράγματα, ἀφῆκε τοὺς ἀδελφούς του νὰ πράττουν τὰ ἴδια, καὶ αὐτὸς ἐπέβη εἰς τὸν πολιτικὸν βίον. Τῷ 1869 ἐξελέχθη δημοτικὸς συμβούλος, καὶ τῷ 1873 ἀρχαρχὸς Βιρμινγ'αμης, καὶ κατὰ τὰ δύο ἔπ' μενα ἔτη ἐκ νέου ἐξελέχθη νὰ ἀρχιεργάζῃ τῆς μεγάλης ἐκείνης πόλεως.

Λαμπρὰ καὶ καρποφόρος ἀπέβη ἡ τριπλῇ δημοκρατικῇ του περίοδος ἐν τῇ πόλει. Τὰ μνημεῖα τῆς μαρτυροῦσας εἰς πάντα ἐπισκέπτῃ καὶ τὰ εὐεργετήματα, ὧν ἀπήλαυσεν ἡ πόλις, εἰνε εἰς πάντα γνωστά. Ὁ ἀνδρὶς τοῦ Τσαΐμπερλαιν ἵσταται ὑποβὴν τοῦ Δημοαρχεῖου, μοναδικὸν σγεδὸν παρ' εἰσὶν πρὸς ζῶντα πολιτευτὴν, φέρων τὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν: «Ἀντιθέσθαι εὐγνωμοσύνης χάριν διὰ τὰς ἐκδουλεύσεις τὰς προσενέχουσας τῇ πόλει ταύτῃ ὑπὸ τοῦ Ἰωσήφ Τσαΐμπερλαιν, ἐκλεχθέντος δημοτικοῦ συμβούλου τῷ 1869, ἀρχαρχοῦ τῷ 1873, καὶ παραιτηθέντος τῷ 1876, ἀφ' οὗ ἐξελέχθη εἰς τὴν ἀντιπροσωπίαν τῆς πόλεως Βιρμινγ'αμης ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ. Ἐπὶ τῆς ἀρχαρχίας αὐτοῦ πολλὰ ἐγένοντο καλὰ ἔργα, καὶ εἰς τὴν ἰκανότητα καὶ ἀφοσίωσιν αὐτοῦ ἀφαιλονται ἡ διασκέπτης τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ φωταερίου, πρὸς μεγάλην καὶ διηκετὴ εὐεργεσίαν τῶν κατοίκων.»

Εἰσελθὼν εἰς τὸ Κοινοβούλιον ὁ κ. Τσαΐμπερλαιν συνετάχθη πρὸς τοὺς ἄκρους φιλελευθέρους ἢ ῥιζοσπάστας συμπαρτῶν μετὰ τοῦ αἰρ Καρόλου Δίλκι. Ἐγράψεν ἐν τῇ «Δεκαπενθημέρῳ Ἐπιθεωρήσει» ἐμβροτῇ ἄρθρα περὶ πρακτικῶν ζητημάτων. Διὰ τῆς ῥητορικῆς του ἀνεδείχθη ὡς εἰς τῶν ἡγετῶν τοῦ φιλελευθέρου κόμματος. Τῷ 1878, ἀντιπολιτευόμενος τὸ ὑπουργεῖον Βήκονσφελδ, ἀπὸ θυναν ἐπανηλθὼν μένως ἐπερωτήσας ὑπὲρ τῶν δικαίων τῆς Ἑλλάδος συνηγορῶν.

Τῷ 1880, ὅτε ὁ Γλάδστον ἐκλήθη διὰ μεγάλης πλειονότητος εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὁ Τσαΐμπερλαιν διορίσθη ὑπουργὸς τοῦ ἐμπορίου. Αὐτὸς ὁ Τζῶν Βρόιτ ἀπήτησε τὸν διορισμὸν τὸν ὅτι, ὁ δὲ Κάρολος Δίλκι ἐπεχώρησεν ὑπὲρ τοῦ φίλου του, μείνας αὐτὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἐπὶ τῆς τετραετοῦς ὑπουργείας του ὁ Τσαΐμπερλαιν διαφόρους εἰσήγαγε πρακτικὰς μεταρρυθμίσεις.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος ἔτους, ὅτε ὁ Γλάδστον ἐσχημάτισε πάλιν ὑπουργεῖον, ὁ Τσαΐμπερλαιν ἐγένετο ὑπουργὸς τῆς Τοπικῆς Διοικήσεως. Ἀλλὰ διαφωνήσας πρὸς τὸν Γλάδστονα περὶ τοῦ ἱρλανδικοῦ ζητήματος ἀπεχώρησε μετ' ὀλίγον τοῦ ὑπουργείου, μετὰ δὲ τὴν ἀπόρριψιν τοῦ ἱρλανδικοῦ νομοσχεδίου κατὰ τὰς γενομένας ἐκλογὰς συνέπραξε μετὰ τῶν ἐνωτικῶν φιλελευθέρων, τῶν μὴ δεχομένων κατ' ἀρχὴν τὴν σύστασιν ἱρλανδικοῦ Κοινοβουλίου. Ἐν τῇ νέᾳ ταύτῃ διανομῇ τῶν κομμάτων, ὁ κ. Τσαΐμπερλαιν ἡγείται εἰς ῥιζοσπαστικὴς ἐκείνης ομάδος, ἥτις ὁμοφρονεῖ περὶ τοῦ ἱρλανδικοῦ ζητήματος μετὰ τῶν οὐτῶν, τῶν παλαιῶν φιλελευθέρων, ὧν προεξέρχεται ὁ μαρκήσιος Ἀρτιγκτόν.

Κατὰ τὴν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει διαμονὴν ὁ κ. Τσαΐμπερλαιν καὶ ἡ οἰκογένειά αὐτοῦ τυγχάνουσιν ἐνδείξεων μεγίστης ὑπολήψεως καὶ συμπαθείας. Ὁ πρωθυπουργός, ὁ ὑπουργὸς τῶν ἑξωτερικῶν, ἔσπευσαν νὰ ἐπισκεφθῶσιν τὸν ἐπιφανῆ ἄγγλον, ἅμα ἀρκετόμενον, μετ' ἐξαιρέτου ὁ εὐμενείας ἐδεξιώθη αὐτὸν καὶ ἡ Α. Μ. ὁ β. σιλεῖς.

ΧΑΛΙΚΕΣ

Ἀναμφιβόλως ὁ κ. Τρικούπης εἶνε μέγας... δημιουργὸς ἐκπλήξεων. Νὰ νομίζης ὅτι δὲν ἔχεις τὰ μέσα νὰ προμηθευθῇς οὔτε φύλλα συκῆς διὰ νὰ καλύψῃς τὰ μέλη σου καὶ νὰ ζητοῦν νὰ σοῦ ἀποδείξουν αἴφνης ὅτι ἡμπορεῖς νὰ παργγεῖλῃς δέκα δικμῖς ἐνδυμασίαις εἰς τοῦ Berrier, νὰ ὑποθέτῃς ὅτι εὐρίσκειαι ἐντὸς Σκχαρὸς ἀνύδρου ἐν ἣ δὲν θὰ ἠδύνασο νὰ εὕρῃς οὔτε σταγόναν διὰ νὰ κορέσῃς τὴν φρενὴν διψῶν σου καὶ νὰ τοῦ ὑποδεικνύσῃς βέρον εὐπρὸς σου τὸ καθαρώτατον νᾶμα ὁλοκλήρου ποταμοῦ, νὰ πιστεύῃς ὅτι δὲν σοῦ εὐρίσκειαι οὔτε ὀβολὸς διὰ ν' ἀγοράσῃς ἕστω καὶ μίαν γαλέτταν πρὸς ἀνακούφισιν τῆς πείνης σου καὶ νὰ ἐπιχειρῶν νὰ σὲ πείσουν ὅτι εἶσαι εἰς κατὰστασιν νὰ κάμῃς τὸ δειπνὸν καὶ εἰς τρεῖς ἄλλους τὸ ὀλιγώτερον φίλους σου ἐν τῇ λαμπρᾷ table d'hôte τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας, ἰδοὺ ἡ ἀκριβὴς μετάφρασις τῆς οἰκονομολογικῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Τρικούπη ἐν τῇ βουλῇ τὴν παρελθούσαν Δευτέραν.

Ὅχι μόνον ἰσοζύγιον, ἀλλὰ καὶ περίσσευμα! Ἀπὸ τοῦ βραχέου τῆς χρεωκυπίας ἀνύψωσις εἰς τοὺς περὶδεύουσας τῆς ἀκρας ἀνθρωπότητος ἀπο τῆς ἀνερείας εἰς τὸν ὄλβον ἀπὸ τῆς ἐσχάτης ἐνδείας εἰς τὴν χλιδῶσιν εὐμάρειαν. Καὶ πάντα ταῦτα μετὰ τοὺς ἀποξηρανθέντας πόρους καὶ μετὰ μηδαμινὰ μέσα, ἅτινα διχθεῖται ὁ τόπος. Ἀναμφιβόλως ἀνάλογον ἐν τῇ ἱστορίᾳ θαῦμα δὲν φέρεται ἢ το τοῦ Χριστοῦ, ὅστις οὐ μόνον κατάρθωσε μετὰ πάντε μόνον ἄρτους νὰ χορτάσῃ πάντε χιλιάδας λαοῦ, ἀλλὰ προσεκάλεσεν ἑπειτα αὐτοὺς ὅπως τοῖς διανεῖμῃ καὶ τὰ περισσεύματα... τῶν κλασμάτων.

Καὶ τὸ πρᾶγμα φίνεται τόσῳ περὶδοξον καὶ τόσῳ ἀπροσδόκητον καὶ τόσον ἀπίστευτον, ὥστε σχεδὸν ἀρχίζομεν ὅλοι νὰ ἐπιθυμοῦμεν... τὸ ἔλλειμμά μας, τὸ κκχόμοιρον ἔλλειμμά μας, περὶ τοῦ ὁποίου τοῦλάχιστον εἰμεθα βέβαιοι ὅτι εἶνε ἀληθές, ἀληθέστατον.

Ἀλλὰ καὶ τί δὲν κέρνει διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ μακκάριον αὐτὸ περίσσευμα! Φορολογεῖ τὸν κκφρὸν, φορολογεῖ τὸν κκπνόν, φορολογεῖ πάλιν τὸ σιγαρόχαρτον, φορολογεῖ τὰ κκυστόφυλα, αὐξάνει τὸν φόρον τῶν ἐπιτηδεύματων, ἐπιβάλλει βαρυτάτους δασμούς. Φορολογεῖ ἐπὶ τέλους καὶ αὐτὴν τὴν ζάχαριν, διὰ νὰ δώσῃ τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἀντιπάλους του νὰ λέγωσιν ὅτι ἡ ὑπουργεία του ἐπότισε πικρίας τὸν ἐλληνικὸν λαόν.

Ἀναμφιβόλως πάντοτε μὲν, ἀλλ' ἰδίως τώρα μετὰ τὴν φορολογίαν τῆς σακχαρώσεως, ὁ κ. Τρικούπης οὐδέποτε θὰ δυνήθῃ νὰ ὁμοιάσῃ τὸν μακκάρτην Κουμουνδοῦρον καὶ νὰ ὀνομασθῇ... Γλυκέτατος.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς δικαιολογῶν τὴν καταπληκτικὴν αὐξήσιν καὶ τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ καὶ ἰδίως τὴν φοβερὰν ἀναλογίαν τῆς νέας φορολογίας, εἶπεν ὅτι τοῦτο οὐδένα πρέπει νὰ ἐκπλήττῃ διότι ὁμοίως φορολογοῦνται καὶ οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Ἴταλοι καὶ τὰ